

NOWY KURYER

KRAKOWSKI

CENA:
Pojedynczy egzemplarz 20 hal.
w Krakowie, 20 hal.
na prowincyi i w Królestwie Polskiem 30 hal.

Prenumerata miesięczna dla Krakowa:
z odnośzeniem K 5-50
bez odnośzenia 4-50
dla Prowincyi i Królestwa Polskiego K 5-50

WYCHODZI CODZIENNIE
NIE WYŁĄCZAJĄC NIEDZIEL I ŚWIĄT

OGŁOSZENIA:
wiersz petitowy
jednolamowy K ---40
Nadesłane 1-30
Kronika 3-
Drobne ogłoszenia po 12 h. od słowa.
Redakcyja i administracyja ulica Dunajewskiego l. 7.
Telefon Nr. 2503.
Biuro miastowe: ul. Karmelicka l. 16.

„NOWY KURYER KRAKOWSKI“ zmienia z dniem 2 sierpnia nazwę na „GONIEC KRAKOWSKI“.

Ostatnie chwile bolszewizmu.

KRAKÓW, 31 lipca.

Zdaje się, że nikt już dzisiaj nie wątpi, iż rządy bolszewickie w Rosyi znajdują się u schyłku swego żywota. Dzienniki niemieckie i angielskie chórem stwierdzają, iż kryzys w Rosyi zbliża się szybko do punktu kulminacyjnego. Upadek rządu rad bolszewickich może nastąpić, zdaniem osób dobrze podobno poinformowanych, równie dobrze za parę dni, jak i

ZA 2 LUB 3 MIESIĄCE,

ale że nastąpi niezapóźno, to uchodzi za pewne. „Gdyby miał nastąpić kres panowania bolszewickiego — informuje korespondent berliński gazety „Morgen“ — to powodem tego w małym waledwie stopniu mógłby być pochód Czecho-Słowaków. Istotnego powodu należałoby raczej szukać w tem, iż aparat administracyjny zawiodł prawie zupełnie, gdyż brak jest bolszewikom inteligencji, któraby umiała teoretyczny program maksymalistów wcielić w życie“.

A ponadto pochód Czecho-Słowaków zamknął dla Rosyi wschodni rezerwoar żywnościowy, co podminowało cały system aprowizacyjny bolszewików. Wobec zagładającego do wewnętrznych gubernii rosyjskich głodu, rząd bolszewicki czuje się wprost bezsilnym.

„Ciężką depresją duchową — pisze niemiecki organ kanclerski — technicznie wszystkie artykuły rosyjskiej prasy mieszczańskiej. Pogląd Lenina, iż burżuazya została powalona, nie znajduje potwierdzenia. Ruch, wrogi bolszewikom, rozszerza się, a

HASŁA MONARCHISTYCZNE ROZBRZMIĘWAJĄ CORAZ GŁOŚNIEJ.

Rosya, obfitująca w żywioły skrajne, przeżywa przesilenie wewnętrzne, którego ostrze zwraca się nie tylko przeciw bolszewizmowi, ale przeciw myśli socjalistycznej wogóle. Naturalnie bolszewizm, w miarę możliwości, występuje bezwzględnie przeciw wrogim sobie prądom. Ażeby kurs swój podtrzymał, rząd bolszewicki do ostatnich czasów starał się o uznanie swego istnienia przez rządy koalicji, ale te postawiły jako warunek uwzględnienia życzeń bolszewickich:

ZERWANIE Z MOCARSTWAMI CENTRALNEMI.

Stosunek koalicji do rządu bolszewickiego oświetla w znakomity sposób oświadczenie angielskiego generała Millera, prezydenta „Związku odrodzenia Rosyi“, bawiącego świeżo w sprawach urzędowych we Włoszech. Generał ten oświadczył współpracownikowi gazety „Secolo“, co następuje:

„Ażeby Rosya mogła znów zająć swoje miejsce wśród sprzymierzonych, do tego potrzeba obalenia rządu bolszewickiego i jego organów, czyli sowjetów. Następnie sprzymierzeni muszą odporność narodu wobec bolszewików i Niemców podtrzymywać poparciem ekonomicznym. Pod względem militarnym operacye na Syberyi i w Rosyi północnej muszą postępować ręką w rękę. Rosya północna jest biedna. Syberya natomiast obfituje w środki żywności, dlatego potrzeba, ażeby

WOJSKA SPRZYMIERZONYCH NIE ZATRZYMAŁY SIĘ NAD URALEM,

lecz żeby, po obaleniu rządu bolszewickiego, połączyły się z wojskami Rosyi północnej. Straż nad koleją syberyjską najlepiej będzie powierzyć wojskom amerykańskim, którym brak jeszcze praktycznego wyćwiczenia bojowego“.

Bolszewizm, zagrożony wewnątrz i zewnątrz, zdaje się wyczekiwać ostatniego śmiertelnego ciosu. Z której strony cios ten najpierw nastąpi, trudno przewidzieć. Jasnovidzące źródła niemieckie przewidują jednak, że po obaleniu rządu rad bolszewickich nastąpi krótki,

PREJŚCIOWY OKRES WOJNY DOMOWEJ, oraz że następnie mienszewicy wraz z grupami mieszczańskimi i kapitalistycznym ujmą ster państwa w swoje ręce. Lewicowi socjaliści rewolucyoniści są wskutek walk, staczanych z obecnym rządem i wskutek straty prawie wszystkich swych przywódców, zbyt osłabieni, ażeby w nadchodzących wydarzeniach mogli odegrać większą rolę. W Rosyi spodziewają się już półobno ogólnie, iż po obaleniu rządów bolszewickich

NIEMCY POCZYNIĄ DALEKO IDĄCE ZARZĄDZENIA,

nowy, oczekiwany przewrót rosyjski nie groził poważnie pokojowi. Powierzenie Helfferichowi stanowiska poselskiego w Moskwie jest, zdaniem kół rosyjskich, podyktowane względami na nadchodzące wydarzenia.

Gen. Foch
generalissimus koalicji.

Japonia od słów przechodzi do czynu

Obsadzenie wyspy Sachalin.

(Telegram „Nowego Kurjera Krak.“.)

Rotterdam, 31 lipca.

Z Tokio donoszą, iż wojska japońskie przygotowują się do lądowania na Sachalinie. W tym celu przygotowano wiele dywizji piechoty, jak również marynarzy. Japończycy przejmą admiralicyę Sachalinu w swoje ręce. O tego rodzaju zarządzeniach nie było dotychczas mowy w rokowaniach między koalicją a Japonią. W Londynie wiadomość o wydarzeniu powyższem została skamieniona.

Ameryka wszystko rzuci na szalę.

Londyn (Reuter). W mowie, wygłoszonej tutaj, powiedział sekretarz pomocniczy w departamencie marynarki Stanów Zjednoczonych,

Franklin Roosevelt, że obecnie przeszło 250 okrętów amerykańskich marynarki stale przebywa na wodach europejskich. Liczba ta w ro-

ku następnym będzie powiększoną w jeszcze szybszem tempie, niż w roku zeszłym. Amerykanie dopiero w zeszłym roku wdali się w wojnę, teraz będą oni dawać wszystkim swych ludzi i całą swą potęgę, aż sprzymierzenci odniosą zwycięstwo.

W przededniu nowej wielkiej bitwy na zachodzie.

Walki mają znaczenie decydujące.

(Telegram „Now. Kur. Krak.“).

Berno, 31 lipca.

Wojskowy współpracownik „Journal de Geneve“, omawiając ostatnie wydarzenia na froncie zachodnim, stwierdza, iż wykonywany obecnie przez armię niemieckiego następcy tronu odwrót nad Vesle jest tylko logicznym następstwem sytuacji i jej dalszym ciągiem.

Większość dzienników wyraża zapatrywanie, iż w najbliższych dniach należy oczekiwać nowego, gwałtownego zwrócenia się bojowego na równinie Tardenois, któremu, jak się zdaje, będzie towarzyszył równocześnie atak niemiecki na innym odcinku frontu.

Krytyk militarny „Bundu“, Stegemann, pisze, iż obecnie nie da się jeszcze przewidzieć,

gdzie i kiedy nastąpi kontrofenzywa niemiecka, przez którą Niemcy będą się starali nadać bitwie nowy zwrot.

Ale i Foch będzie musiał pomyśleć o nowym posunięciu taktycznym, kiedy nie powiodło mu się wymusić rozstrzygnięcia. Próbę w tym kierunku podjął przy pomocy swych armij rezerwowych, które uderzwszy od strony lasów Villers-Cotterets ruchem flankowym we front wojsk niemieckiego następcy tronu, wprowadziły linię frontu wgniotły, ale jej nie rozbiły. Wyniku walk, oczywiście, nie da się przepowiedzieć. Bitwa trwa w dalszym ciągu. Wojska podejmują coraz to nowe operacje. Bez wątpienia walki, które się toczą, mają znaczenie rozstrzygające.

Koalicja przygotowuje ostateczne rozstrzygnięcie.

(Telegram „Nowego Kurjera Krak.“).

Zurych, 31 lipca.

Paryski korespondent „Secolo“ pisze, iż według opinii francuskich krytyków wojskowych, koalicja czyni ostateczne przygotowania, ażeby

bitwę na zachodzie wśród wszelkich okoliczności doprowadzić do rozstrzygnięcia. W tym celu koncentrowane są wielkie kontyngenty wojsk.

Komunikat austriacki.

Wiedeń (B. K.). Urzędowo dnia 30 lipca ogłaszają:

Na włoskiej widowni wojny bezskuteczne nieprzyjacielskie ataki ogniowe, oraz ogień przeszkadzający, zwrócony na obszary poza frontem. Porucznik Linke Crawford zwyciężył w walce napowietrznej po raz 27.

Na froncie albańskim ponawiał nieprzyjacielne silne swe ataki przeciw naszym stanowiskom na południowym brzegu Semeni i na grzbieciech wzgórz Mali Siloves.

Z wojsk naszych, które częścią dzielnym oborem, częścią mężnymi przeciwatakami udaremniły wysiłki nieprzyjaciela, zasługuje na wzmiankę batalion pospolitego ruszenia III 29 i górno-węgierski koszycki graniczny batalion strzelców Nr. 3.

Szef sztabu generalnego.

Komunikat niemiecki.

Berlin (B. Wolffa). Urzędowo dnia 30 b. m. ogłaszają:

ZACHODNIA WIDOWNIA WOJNY.

Grupa wojska następcy tronu bawarskiego ks. Ruprechta. W nocy była czynność wywiadowcza ożywiona. Odparto częściowe ataki Anglików w okolicy Meris (na północ od Lys) i po obu stronach Ailette na południe od Arras.

Grupa wojsk niemieckiego następcy tronu: Na froncie bojowym zaatakował nieprzyjaciel nasze nowe linie na północ od Ourcq i nasze stanowiska na wzgórzach leśnych na południowy zachód od Reims, wysyłając do ataku duże siły. Na całym froncie atak odparto Francuzów, Anglików i Amerykanów, zadając im najcięższe straty. Punkt ciężkości nieprzyjacielskiego ataku zwracał się przeciw frontowi Hartennes-Fere en Tardenois. Tutaj przed południem i po południu atakowały ciągle na nowo gęste fale atakowe nieprzyjaciela. Szturm ich załamał się w naszych liniach i przed naszymi liniami, oraz częściowo od naszego przeciwataku. Po południu rozszerzył nieprzyjaciel swe ataki poza Fere en Tardenois ku zachodowi, aż do lasu Meniere. Nie powiodły się one, podobnie, jak ataki częściowe, które wykonał nieprzyjaciel rano w lesie Men'bre, wieczorem zaś na szerokim froncie na zachód od Ville en Tardenois. Na południowy zachód od Reims powiodły się częściowe ataki nieprzyjaciela na niektórych miejscach między Chambrey a Vrigny po pięć razy swe ataki i kontynuował je następnie, wykonując aż do wieczora gwałtowne ataki częściowe. Odparto je wszędzie krwawo.

W Szampanii wypędziliśmy wieczorem nieprzyjaciela z jego rowów na południe od Fichtelberg, które pozostały w jego ręku od ostatniego natarcia w dniu 27 lipca, oraz zdobyliśmy nieprzyjacielski punkt oparcia na północny wschód od Perthes.

Porucznik Loewenhardt zwyciężył w walce napowietrznej po raz 46.

Ludendorff.

Polska dywizya pod rozkazami Focha.

KRAKÓW, 31. lipca.

Na froncie francuskim w bitwie nad Marną polala się znowu obficie krew polska i to zarówno po stronie niemieckiej, gdzie w kierunku ataku poszły pułki, złożone w dużym procencie z Polaków — jak i po stronie koalicyjnej. Tam walczyli Polacy amerykańscy, którzy weile dzienników berlińskich ponieść mieli bardzo znaczne straty. O sile legioni polskiego brak jest na razie bliższych wiadomości — poza doniesieniem, że po stronie francuskiej walczyło 70 dywizyj, w tem 6 amerykańskich, 4 angielskie, 2 włoskie i jedna polska. Pozostała część stanowiły wojska kolonialne francuskie. Doliczwszy do tego artylerję i inne grupy wojsk, miał Foch okrągło 1 i pół milion ludzi.

„Berl. Post“ podając powyższą informację, nazywa Focha „pijawką“.

Rozkaz dzienny gen. Gourand'a.

BERLIN, 31. lipca.

Gen. Havasa podaje rozkaz dzienny francuskiego generała Gourand'a po krwawym odparciu Niemców w Szampanii przez 4-tą armię. Rozkaz ten brzmi: Dnia 15 lipca złamaliście wespół 15 dywizyj niemieckich, wspieranych przez 10 innych, które otrzymały rozkaz przekroczenia Marny. Zatrzymaliście ich w tem miejscu,

które było najlepszem do stoczenia bitwy i wygrania jej. Był to ciężki cios dla nieprzyjaciela — wielki dzień dla Francji. Polegam na was, że zawsze tak będzie ilekroć nieprzyjaciel podejmie atak i wyrażam z tego powodu najserdeczniejsze żołnierskie podziękowanie.

(podp.) Gourand.

Lourd Courzon o sukcesie koalicji.

Londyn. (Reuter). Lord Courzon wygłosił na bankiecie mowę, w odpowiedzi na toast wygłoszony na cześć gabinetu wojennego, w której powiedział: Z początkiem piątego roku wojny sojusznicy zgadzają się w tem, że stanowczość ich w wojnie nie zmniejszyła się.

O wydarzeniach ostatnich dwóch tygodni powiedział lord Courzon: W pierwszych godzinach utracił nieprzyjaciel w jeńcach, zabitych i rannych więcej ludzi, niż się tego spodziewał. Utracił on inicjatywę, a ciosem dla niego jest osłabienie ducha i poczucia znaczenia w jego wojsku. Mamy pod bronią 7 milionów żołnierzy, z czego 3 miliony za granicą kraju. W generał Focha znaleźli sprzymierzeni geniusza.

Lord Courzon wspominał następnie o materialnej pomocy, udzielonej przez Anglię sojusznikom, przyczem zauważył, że Anglia była dla sojuszników kupcem.

Podział Galicji nie pogrzebany, tylko odroczone?

KRAKÓW, 31 lipca.

(?) Tak zawyrokowało „Ukraińskie Słowo“, które w przeciwieństwie do „Dnia“ nie wpada w rozpacz z powodu pokrzyżowania się rachub ukraińskich.

„Polacy — pisze „Ukraińskie Słowo“ — powalili dra Seidlera za samo przypuszczenie możliwości istnienia umowy w sprawie podziału Galicji. Ale ci sami Polacy powaliliby każdego ministra austriackiego — bez względu na to, czy jest on zobowiązany jaką bądź umową, czy nie — gdyby tylko podniósł plan podziału Galicji. Polacy zajmowali (!) swego czasu Galicję wschodnią i to zawojowanie uważają za swój święty stan posiadania i nie pozwalają nikomu dobrowolnie wykonywać na niego zamachu. Czy znów Austria musi poddać się dyktatowi Polaków, nawet wtedy, gdy wchodzi w rachubę dobro i honor państwa? Po części tak jest, bodaj na czas wojny. Polacy w następstwie długoletniego uprzywilejowanego stanowiska w Austrii i wskutek wybornej ordynacji (?) do parlamentu mają silny polityczny, z którą Austria musi się liczyć, jeżeli nie chce popaść w konflikt z Polakami. Austria potrzebuje parlamentarnego załatwienia wojennych kredytów, a bez głosów Polaków nie mogłaby ich uzyskać. Wobec politycznej ofensywy koalicji Austria nie chce zerwać tak już silnie naprzężonych stosunków z Polakami. Pod naciskiem Polaków poświęciła Austria dra Seidlera, a sprawę podziału Galicji odłożyła na dalsze dni.

„Polacy — wywodzi dalej „Ukraińskie Słowo“ — tryumfują, ale nie nad Rusinami, tylko nad bezsilnością Austrii, która musi zadowolić się z łaski Polaków prowizoryum budżetowym. Sprawę przebudowy państwa i zmiany konstytucji, sprawę zaspokojenia potrzeb narodowej i ludności, sprawę wzmocnienia państwa na wewnątrz Austria odkłada z dnia na dzień. Odkłada żądania Czechów i Niemców w Czechach, odkłada załatwienie żądań połudn. Słowian, odkłada polskie żądania w sprawie austro-polskiego rozwiązania, odkłada żądania ruskie, odkłada uporządkowanie finansów i spraw gospodarczych. Austria pod każdym względem żyje prowizoryum. Ministrowie austriaccy uważają za cał rozum politycznego, jeżeli to ogólne prowizoryum uda się przedżyć o miesiąc lub dwa miesiące“.

Jednym słowem, zdaniem cytowanego dziennika: „sprawa podziału Galicji nie jest pogrzo-

bana raz na zawsze, lecz jest tylko odłożona i to prawdopodobnie aż do ukończenia wojny“.

W tem przekonaniu utwierdza „Ukr. Sl.“ ta okoliczność, iż „istnieniu tajnej umowy nie zaprzeczył ani hr. Czernin, ani dr Seidler, ani na-

wet bar. Hussarek. Dwaj poprzedni politycy padli, ale tajemnicy nie zdradzili“. A zatem konkluduje dziennik ruski: „oszczędzajmy swe nerwy“.

Finlandczyk w Legionach polskich.

Wolność miłująca rodzina finlandzka. — Fantastyczna podróż łodzią motorową do Szwecyi. — W walce z ciemną.

KRAKÓW, 31. lipca.

(x) Niedawno w dziennikach pojawiły się informacje, że b. legionści, nie austriacycy i nie polscy poddani, zostali umieszczeni w osobnym obozie na Węgrzech i że w ich liczbie znajduje się jeden Finlandczyk.

O tym Finlandczyku i o jego osobliwej historii zebrałmy następujące informacje:

W lutym 1915 r. p. Stanisław Downarowicz, obecnie naczelnik Wydziału administracji ogólnej w ministerstwie spraw wewnętrznych w Warszawie, został przez N. K. N. wysłany jako delegat do Warszawy.

Z jakimi trudnościami była połączona ta podróż delegata N. K. N. do Warszawy w początku wojny, można sobie wyobrazić. Ostatecznie jednak delegat dotarł do Warszawy. Po wypełnieniu swej misji, ruszył w drogę powrotną w czerwcu 1915 r., którą odbywać musiał przez Petersburg, Finlandyę i Szwecję do Krakowa.

Przy przekraczaniu granic państwa rosyjskiego szczególną pomoc okazali mu Finlandczycy, a zwłaszcza dom p. Mexmontan w Helsingforsie docenta tamtejszego uniwersytetu oraz jego rodzina, u której mimo bardzo obojętnej przepisów meldunkowo-policyjnych, p. Downarowicz znalazł gościnę. P. Mexmontan również pomógł mu w przedostaniu się do Szwecyi, którego dokonał łodzią motorową pod pozorem poiwania na foki.

PP. Mexmontan powierzył p. Downarowiczowi swego syna Harrego, który wyraził chęć wstąpienia do Legionów polskich i walczenia w ich szeregach przeciw Rosyi.

Harry Mexmontan przybył do Szwecyi, przybrał nazwisko Henryka Heldmana, aby uchronić swą rodzinę od prześladowań, gdyby doszło do wiadomości publicznej a przez to i

do wiadomości policji rosyjskiej, że znajduje się w szeregach Legionów polskich.

Mimo tej ostrożności policja rosyjska dowiedziała się o nieobecności Harrego.

Docenta Mexmontana usunięto z katedry uniwersytetu i skazano na ciężkie roboty. Uwolniony został dopiero po przewrocie rewolucyjnym.

Harry Mexmontan po przybyciu do Sztokholmu nie uzyskał od razu pozwolenia na dalszą podróż, gdyż poselstwo austro-węgierskie odmówiło mu wydania paszportu. Ostatecznie jednak przez ministerstwo spraw zagranicznych w Wiedniu otrzymał pozwolenie na przejazd, ale już na granicy austriackiej zatrzymano go i wcielono do c. i k. armii

Dopiero po kilku miesiącach udało się go wyreklamować i ostatecznie pod koniec roku 1915 rzekomy Henryk Heldman, a właściwie Harry Mexmontan wstąpił do Legionów.

Przebył całą kampanię legionową w Królestwie a po wycofaniu Polskiego Korpusu Posiłkowego z Królestwa, znalazł się w jego szeregach w Galicyi; ostatnio, jako nie austriacki poddany, pozostaje w obozie internowanych legionistów na Węgrzech.

Sądymy, że chyba nie obojętnym będzie dla nas, z jakimi wrażeniami i relacjami o nas później czy wcześniej wrócił do swej ojczyzny młody Mexmontan, który, porwany hasłem walki o wolność, rzucił dom rodzinny, by wstąpić w polskie szeregi.

To też uważamy za konieczne, aby nad internowanym roztoczono zaraz opiekę materialną i moralną, oraz aby równocześnie kompetentne czynniki polskie podjęły kroki u c. i k. komendy o uwolnienie go i odesłanie do rodziców do Helsingforsu lub do Warszawy.

w sposób intensywny uprawia się z pewnych stron propagandę antyżydowską, wskazując na żydów, jako sprawców drożyzny, organizatorów handlu paskarskiego, przyczem niedwuznacznie przygotowuje się pogromy.

W zestawieniu z propagandą antypolską, prowadzoną po rozruchach głodowych w zimie intensywnie w prasie wiedeńskiej, berlińskiej, amsterdamskiej i t. d., z zamiarem przedstawienia Polaków jako zdecydowanych antysemitów i spowodowania rozciągnięcia nad Polakami jakiejś kurateli, mimo że reprezentanci gminy żydowskiej krakowskiej niedwuznacznie publicznie stwierdzili, iż oskarżenia podnoszone w prasie obcej są nieprawdziwe — rezolucya wiedeńska stawia tę agitację we właściwym świetle i powinna dać do myślenia tym syonistycznym kołom w Galicyi, które występują ze skargami na antysemityzm galicyjski i starają się popchnąć masy żydowskie w kierunku antypolskim i przy pomocy organów prasowych, wydawanych w Galicyi w języku polskim i niemieckim, starają się zorganizować te masy pod sztandarem niemieckości.

Żołnierze polscy z pod Kaniowa internowani w Guestrow.

(x) Jak się dowiadujemy, żołnierze i podoficerowie b. II. korpusu polskiego, wzięci do niewoli niemieckiej pod Kaniowem, internowani są w obozie w Guestrow w Meklemburgii.

Oficerowie tego korpusu, jak już donosiliśmy przewiezieni zostali do Brześcia Litewskiego.

Polscy robotnicy do angielskich fabryk amunicyi.

Przed sądem w Gliwicach odpowiadał robotnik Kresny za to, że werbował polskich robotników i wywoził ich za granicę, gdzie ich inni agenci odbierali i wysyłali do angielskich fabryk amunicyi. Kresny działał z polecenia jakiegoś agenta Pechuły, od którego otrzymywał rzekomo 30 marek od głowy. Oskarżony wyjeżdżał także często do Wrocławia, skąd zwykle wracał z grupą zwerbowanych robotników. Przy transportowaniu takiej grupy robotników aresztowano go na dworcu gliwickim. Rozprawy sądowe nie wyjaśniły celu werbowania robotników polskich i dla tego skazano oskarżonego za pomoc przy przemycaaniu ludzi przez granicę i namawianie robotników do zerwania kontraktu roboczego na 9 miesięcy więzienia.

(d) PRZEJAZD NAMIESTNIKA. Namieśnik hr. Huyn przejechał wczoraj rano przez Kraków w drodze ze Lwowa do Wiednia.

(d) WYBOR WICEPREZYDENTA NIE ODBYŁ SIĘ. Wczoraj wieczorem miało się odbyć posiedzenie poufne Rady m. celem wyboru pierwszego wiceprezydenta. Ponieważ jednak przybyło tylko 68 radców (na wymaganych statutem 76), wybór odroczone do września. Zwłoka ta umożliwi klubom ustalenie kandydatny, gdyż dzisiaj sytuacja jest jeszcze niewyjaśniona, a kandydatury rozbieżnych wiele. Objawem charakterystycznym jest, że w ostatnich dniach liczba kandydatów do fotelu wiceprezydenta znacznie się powiększyła.

Z SĄDOWNICTWA. „Wiener Zeitung“ ogłasza: Rada dworu i wiceprezydent Sądu kraj. w Krakowie, Józef Panek, zamianowany został prezydentem Sądu kraj. nadradca zaś wyższego Sądu krajowego. Rudolf Pele, radcą dworu i wiceprezydentem Sądu kraj. w Krakowie.

(d) WSTRZYMANIE ROZDZIAŁU NICI. Krakowska Izba handlowa i przemysłowa wstrzymuje na przeciąg miesiąca sierpnia rozdział nici, celem przeprowadzenia inwentaryzacji zapasów. Zalegające podania o przydział będą w miarę zapasów rozpatrywane we wrześniu.

(4) SKARGI NA DOROŻKARZY. Ustawicznie dochodzą nas skargi na samowolę dorożkarzy krakowskich. Żaden z nich nie trzyma się taryfy — wcale wysokiej w dodatku — lecz żąda zapłaty według swego upodobania, a słaby protest wyzykiwanego gościa odparowuje wyzwiskami czysto dorożkarskimi. Odpowiednie czynniki powinny zaopiekować się czulej pp. dorożkarzami.

(d) WALNE ZGROMADZENIE TOW. POBOŻNYCH PIELGRZYMEK im. św. Rafała Archaniola odbędzie się dnia 4 sierpnia, o godz. 5 po południu,

NA DOBIE.

NASZE TELEFONY.

Mamy w Krakowie dużo telefonów, a jakże mamy, istnieją również dla nich przepisy, w których czytamy:

Korbką zakreć trzeba pięć razy u aparatu, a potem czekać na połączenie, (bez rezultatu).

Jeśli w słuchawce panuje cisza, jest guzik z boku, który naciskać można w potrzebie (choćby pół roku).

A kiedy wszystko to nie pomoże, dzwoni do centrali, aby ci słodki głosik oznajmił, że się nie pali.

Jah.

Chwila bieżąca.

Kalendarzyk.

Ignacego
Wschód słońca 5-24 m.
Zachód słońca 8-08 m.
Długość dnia 14 g. 44 m.

Środa
31
lipca

REPERTUAR TEATRU IM. SŁOWACKIEGO:
Środa 31-go: „Urowadzenie z Seraju“ Mozarta.

Polskie fabryki maszyn rolniczych.

Sprawą podniesienia się naszego przemysłu maszyn rolniczych zajmują się już od dłuższego czasu najpoważniejsze nasze instytucje gospodarcze, handlowe i bankowe przy silnym poparciu i współudziale Centrali dla gospodarzej

odbudowy Galicyi — Sekeya III. przemysłowo-handlowa. — Dzięki wysiłkom tych instytucji ma powstać w niedługim czasie w naszym kraju kilka wielkich fabryk maszyn rolniczych. Pierwsza z nich to fabryka pod firmą „Lemiesz“, którą organizuje Tow. akcyjne, utworzone za inicyatywą Wojennej Centrali handlowej w nabytych od firmy Zieleniewski zabudowaniach fabrycznych w Krakowie. Drugą fabrykę pod firmą „Odlew“ organizuje przy współudziale kilku instytucji bankowych i gospodarczych Syndykat rolniczy, który w tym celu zakupił dotychczasową fabrykę Peterseima. Trzecią wreszcie fabrykę ma założyć nowo zawiązane Towarzystwo akcyjne z dotychczasowej fabryki Karola Rudolphiego i Ski w Trzebinii. Również bank rolniczy we Lwowie rozszerza swój warsztat reparacyjny i zamierza także produkować niektóre rodzaje maszyn rolniczych.

Ogólny kapitał zakładowy tych mających powstać przedsiębiorstw wynosi już przeszło 6 milionów koron. Suma jak na nasze stosunki bardzo poważna, która umożliwi powstania bardzo silnych placówek przemysłu maszyn rolniczych.

Usiłowania powyższe spotkają się w naszym społeczeństwie niewątpliwie z ogólnym uznaniem i poparciem, gdyż stanowią one wielki krok na drodze do usamodzielnienia gospodarczego naszego kraju. (D-ski).

Prądy antysemickie w zachodnich krajach Austrii, a agitacja antypolska.

(mir) Onegdajsza „N. Fr. Presse“ ogłosiła tekst bardzo znamiennej pod wielu względami rezolucyi zarządu wiedeńskiej żydowskiej gminy wyznaniowej, do której przyłączyło się 300 innych austriackich gmin wyznaniowych. — Stwierdza ona, iż w zachodnich krajach austriackich budzą się silne prądy antysemickie,

przy ul. Zwierzynieckiej 7. Poprzedzi je o godz. 4 Droga Krzyżowa w kościele św. Krzyża.

(4) **MAŁOLETNIA OSZUSTKA.** Do pewnej wieśniaczki przystąpiła na ul. Grodzkiej nieznaną jej małą dziewczynką, oferującą na sprzedaż 50 worków za 300 koren. Worki te miały być rzekomo u jej matki. Ucieszona wieśniaczka dobrem kupnem wręczyła jej żadaną kwotę. Dziewczynka owa wpadła do pewnej kamienicy, przed którą kazała wieśniaczce czekać i więcej się nie pokazała. Policja podobno już jest na tropie małoletniej oszustki.

(d) **ZNALAZIONY SZAMPAN.** Policja na dworcu krakowskim aresztowała hamulecowych Józefa Wszotka i Emila Chmela, którym odebrano 11 butelek szampana. Twierdzą oni, że wino to „znalezili” na platformie wagonu towarowego.

(d) **KRADZIEŻ W POCIĄGU.** Na przestrzeni Stróża—Kraków, w przedziale II. klasy, nieznanymi kieszonkowcami wyściągnięty p. Maurycemu Fristrowi portfel z większą kwotą pieniędzy i legitymacjami.

(d) **RZECZY SKRADZONE NA DWORCU** i odebrane przez policję krakowską złodziejom, można odbierać w powiatowym urzędzie gospodarczym przy ul. Kopernika.

(d) **Z KRONIKI POGOTOWIA RATUNKOWEGO.** Wczoraj przy ul. Sebastjana 33 chłopiec jakiś przez nieostrożność spowodował wystrzał brania i ranił ciężko w brzuch 33-letniego Dawida Fuksa Braunera. Przewieziono go do szpitala św. Łazarza.

Nad Wisłą w Podgórzu bawili się chłopcy nabojami karabinowymi. Naraz jeden z nich eksplodował i ranił 11-letniego Rudolfa Solawę.

Na starce Pogotowia ratunkowego zgłosiła się Marya Dubiel, zamieszkała przy ul. Dajwor 23, którą „najdroższy” jej Stanisław Dudula, poranił nożem. Lekarz Pogotowia opatrzył jej rany.

(d) **POKĄSANY PRZEZ PSA.** Na łące przy ul. Włocławskiej pies jakiś pokąsał Józefa Jakobera. Ponieważ zachodzi obawa, że mógł być wściekły, przewieziono J. do szpitala pod obserwację.

(d) **ARESztOWANIE UCIEKINIERA.** Policja aresztowała znanego złodzieja i włamywacza, Leopolda Czerneka, który już dwa razy zbiegł z więzienia. Ostatnio wylamał kraty w oknie.

(d) **MILY PAROBK.** Gospodyni z Czyżyn Stanisława Łachecina, najęła onegdaj parobka 17-letniego Piotra Grucę. Wczoraj ów parobek zabrał worki maki, kilka chlebów, oraz ubranie męża Łachecina, będącego na wojnie i wybrał się do Krakowa, chcąc skradzione rzeczy sprzedać. Zamiany jego pokrzyżowała policja, aresztując go w Płaszowie.

(4) **NIEUDAŁE WŁAMANIE.** Do pewnego mieszkania parterowego przy ul. Dietla włamał się 16-letni Jonas Rosner. Szybko przewertował całe mieszkanie, spakował porządną toboł i już miał się ulotnić, gdy oto w rozbitym oknie ukazała się marsowa twarz policyjanta, który małoletniego włamywacza doprowadził pod „Telegraf”.

(4) **SZKODY POLNE.** Właściciele ogródków podmiejskich już od dłuższego czasu uskarżali się na wielkie szkody, jakie dokonywali złodzieje polni. Aby uchronić swe plony przed kradzieżami, zorganizowano straż, która dzień i noc pilnuje pól. Onegdaj udało się tej straży na polach przyłapać na gorącym uczynku Kaźmierza Mitkę, Antoniego Piechowicza, Antoniego Fusika i Wład. Strycharskiego. Wszystkich oddano władzom bezpieczeństwa.

NA ZAKUP KSIĄŻEK DLA SZKÓŁ POLSKICH, tygielowo powstających na kresach w Polockiem, szereg wybitnych osób ze ster urzędowych polskich złożyło łącznie 7.000 marek.

ZWŁOKI BEZ GŁOWY. Pod Kańczugą znaleziono zwłoki zamordowanego tamże jeńca rosyjskiego, któremu nieznanemu sprawca odciął głowę i złożył obok zwłok.

NADUŻYCIA W KOMISYI ZASIŁKOWEJ. W komisji zasiłkowej w Jarosławiu wykryto manipulacje, jakich dopuszczała się jedna z manipulantek. Szkoda wynosi 10.000 koron. Aresztowano kilka osób.

(d) **PROTEST UNIwersYTETU CZERNIOWIECKIEGO.** Wydział prawa i administracji z powodu zamierzonego utworzenia Centrali byłdła na Bukowinie, wysłał do rządu pisemny protest, w którym zaznacza, że aczkolwiek utworzenie tej Centrali byłoby korzystnym dla kierowników tej organizacji, oraz prywatnych gospodarstw, które w niej wezmą udział, to jednak pozbawi kraj je-

Skoropadski żąda zwrotu dokumentu rezygnacyjnego o podziale Galicji.

Odmowne stanowisko hr. Buriana.

(Telef. od koresp. „Now. Kurjera Krak.”).

Lwów, 31. lipca.

„Dilo zamieszcza następującą wiadomość, zaczerpniętą z pierwszorzędного źródła. Opiewa ona:

Jak się dowiadujemy, odważył się hetman Skoropadski na rezygnację w sprawie wykonania tajnego układu na własną rękę, bez porozumienia się z radą ministrów, a w szczególności bez wiedzy ministra spraw zagranicznych Doroszenki. Rozważywszy to, opamiętał się hetman i zwrócił się do bar. Buriana z oświadcze-

niem, że akt zrzeczenia się, jako nieformalny nie dokonany przez powołane do tego organu prawnopństwowego, nie posiada mocy prawnej i domaga się przeto zwrotu dokumentu rezygnacyjnego.

Br. Burian odmówił jednak uznania nieważności zrzeczenia.

W związku z samowolnym aktem hetmana Skoropadskiego notują dzienniki pogłoskę o niedalekim ustąpieniu ministra Doroszenki i posła ukraińskiego w Wiedniu, Lipińskiego, których hetman zaskoczył swoim krokiem.

Przyłączenie części Wołynia do Polski.

(Telef. od koresp. „Now. Kurjera Krak.”).

Lwów, 31. lipca.

Wczorajsze wieczorne „Dilo” donosi na czelę numeru:

Otrzymujemy z Kowla pod datą 29 lipca wiadomości następujące: W ostatnich dniach w kompetentnych kołach w Włodzimierzu Wo-

łyńskim odbyły się ważne narady w sprawie reorganizacji zarządu tej części Wołynia, która pozostaje pod okupacją austro-węgierską. Z tej okazji zrodziła się pogłoska, że Wołyń będzie przyłączony do lubelskiego gubernatorstwa i tak, jak Chełmszczyzna, przyłączony do Polski.

dynego artykułu żywności, dostępnego dziś dla tamtejszej ludności i broniącego ją od głodu.

(x) **EKSPOrt WĘGLA Z PAŃSTW CENTRALNYCH** do Szwajcaryi, według informacji dzienników szwajcarskich, wyniósł w czasie od 1 do 21 lipca 147.480 ton z Niemczech, a 1960 ton z Austrii, natomiast z państw koalicji ogółem 12.015 ton.

(mir) **ZMIANA W KIEROWNICTWIE KANCELARYI WOJSK. CES. NIEMIECKIEGO.** Dotychczasowy szef kancelaryi wojskowej ces. Wilhelma, generalny adjutant bar. Lyncker, ustąpił ze swego stanowiska, zamianowany prezydentem sądu wojskowego Rzeszy. Kierownictwo kancelaryi wojskowej objął bar. Marschall.

Przypadek zdarzył, że zmiana ta nastąpiła prawie równocześnie ze zmianą na stanowisku szefa kancelaryi gabinetowej cesarza Karola.

(?) **ZGON AMBASADORA TURECKIEGO W BERLINIE.** Z Berlina donoszą, że zmarł tam ambasador turecki, Ibrahim Hakki basza.

(?) **KUEHLMANN KANDYDATEM NA POSŁA DO PARLAMENTU.** „Voss. Zeitung” donosi, że dr. Kuehlmann kandyduje przy wyborach uzupełniających na stanowisko poselskie, starając się zdobyć mandat w Berlinie.

(mir) **UCIECZKA MORDERCÓW HR. MIRBACHA.** Jak donosi petersburska Agencja telegraf. Blumlin i inni uczestnicy mordu, dokonanego na osobie posła niemieckiego, hr. Mirbacha, uciekli w kierunku granicy ukraińskiej. Na Ukrainie zaginął wszelki ich ślad.

200 KORON ZA BOCHENEK CHLEBA. Na razie jeszcze nie u nas, lecz w Wiedniu, zażądał jakiś węgierski paskarz za jedenastofuntowy bochenek chleba 200 koron i był nawet na tyle uprzejmy, że godził się chleb ten podzielić na cztery części, po 50 koron jedna. Paskarzem i jego uczciwością zajęła się również uczciwie policja.

(mir) **POMNIKI PRUSKIE NA ARMATY.** Sława wielkich mężów, których Niemcy uczli pomnikami metalowymi, stanie się niezadługo bardzo głośną. Jak bowiem donoszą dzienniki berlińskie, w najbliższych dniach rozpocznie się w Charlottenburgu zrywanie wszystkich metalowych pomników z postumentów i odsyłanie do fabryk, w celu przetopienia. Ta akcja ikonoklastyczna nie dosięgnie Charlottenburgu jedynie pomnika księcia Hohenzollerna. Inne zostały uznane przez władze za nieważne wartości historyczno-estetyczne.

(mir) **SLEDZTWO PRZECIw GABINETOWI RATIANU,** prowadzone przez osobną w tym celu ustanowioną komisję parlamentu rumuńskiego, zostało — jak „Berl. Tageblatt” donosi z Bukaresztu — już ukończone. Komisja zebrała szereg aktów, które w wysokim stopniu kompromitują działalność członków byłego gabinetu rumuńskiego. Przewidują ewentualne aresztowanie obwinionych. Sprawa winy byłego gabinetu parlamentu ru-

muński ma się zająć w tych dniach. Sesja kończy się dnia 3 sierpnia. Do tego terminu ma także być załatwioną sprawa oskarżonych ministrów.

MALVY, b. minister francuski, przeciw któremu toczy się obecnie przed trybunałem senatu w Paryżu proces o zdradę stanu — pochodzi, jak donosi warszawska prasa żargonowa, z rodziny żydowskiej.

(x) **SZCZĘŚLIWYM ZBIEGIEM OKOLICZNOŚCI.** Agencja Havasa podaje następujące doniesienie admiralicy angielskiej:

Szczęśliwym zbiegiem okoliczności tego samego dnia, w którym zmuszono Niemców do odwrótu za Marnę, kontrtorpedowiec „Marne” zatopił niemiecką łódź podwodną.

(x) **ULICA JOFFRE'A W NOWYM JORKU.** Piśma szwajcarskie donoszą, że burmistrz miasta Nowego Jorku zaproponował nazwanie jednej z ulic miasta „ulicą Joffre'a”, na jego cześć.

ARESztOWANIE POWIEŚCIOPISARZA EVERSA. Liczne czytelniczki sławnej „Alraune” zostaną pewnie srogo zmartwione smutnym losem, jaki spotkał autora tej sensacyjnej powieści. Oto p. Evers zapragnął po tryumfach literackich zabawić się w propagatora idei niemieckiej w Ameryce i został z tego powodu w Nowym Jorku aresztowany.

(x) **CHOROBA HISZPAŃSKA W SZWAJCARYI** grasuje ciągle jeszcze i jak podają dzienniki szwajcarskie, przybiera zastraszające rozmiary. Tak np. onegdaj w Genewie, gdzie w szpitalach było już 800 chorych, zgłoszono w ciągu dnia 200 nowych wypadków. Szpitale były przepełnione. W dniu tym zanotowano 20 wypadków śmierci.

NOWA BRON AMERYKAŃSKA. Z Nowego Jorku donoszą, że żołnierze, wysłani do Europy, uzbrojeni są w nowy model karabinów 6 strzałowych. Ładunki tych karabinów nabite są nie kulą, lecz śrutem. Strzał nie niesie wprawdzie tak daleko, jak zwyczajnego karabinu, ale zato w boju z bliska daje nieocenione przysługi. Śruty bowiem, wstrzelone z rusznicy nowego systemu, okrążają przestrzeń 4 stóp i niosą na 120 metrów. Zdaniem znawców, nowa broń ma być lepszą, niż karabiny maszynowe.

„Fononiczna orkiestra „UCIECHY“.

Dyrekcji teatru świetlnego „Uciecha” udało się zgrupować szereg wybornych muzyków, z których znajdują się najwybitniejsi estradowi soliści krakowscy. Liczny ten, o idealnym brzmieniu zespół codziennie podczas przedstawień wykonuje koncerty, złożone w całości z wartościowych utworów muzycznych.

Nowa mapa ziem polskich.

Powołanie do życia polskiego instytutu kartograficznego.

(Od naszego korespondenta).

Warszawa, 22 lipca.

(a) W związku z interpelacją wniesioną w Radzie Stanu przez p. Minkiewicza, w sprawie pomiarów tryangulacyjnych, otrzymuje nasz korespondent z dobrego źródła następujące informacje:

Z inicjatywy Niemiec utworzony został w Berlinie w porozumieniu z szeregiem państw środkowo-europejskich, pomyślany na olbrzymią skalę Instytut pomiarowy, który ma za zadanie w związku z doświadczeniami obecnej wojny przeprowadzić nowe pomiary terenów, celem sporządzenia precyzyjnych map. Pomiary mają się odbyć według systemu tryangulacyjnego, odbiegającego od przyjętego dotąd schematu opierającego się o południk Ferro.

Do tego instytutu, oprócz państw czwórprzymierza przystąpiły także: Szwecya, Norwegia, Finlandya i Polska.

Na czele Instytutu berlińskiego stanął generał Bertrab, wybitny znawca kartografii. Praca miernicza obliczona jest na długie lata i wymagać będzie olbrzymich nakładów.

W sprawie ułożenia planu działań Instytutu odbyła się w lipcu w Berlinie konferencyja przedstawicieli państw i krajów, które zgło-

siły swe przystąpienie. Rząd polski był reprezentowany przez delegacyę pod przewodnictwem podsekretarza stanu p. Janickiego, a w skład której wchodził: prof. astronomii uniw. warsz. Krasowski, inż. m. Warszawy Jeżewski i pułk. Januszajtis z dwoma oficerami.

Wbrew projektowi niemieckiemu, który dla pomiarów ziem polskich chciał komisji niemieckiej, zatrudniającej tylko pomocniczo siły polskie, delegaci rządu polskiego przeprowadzili swój postulat, że całe kierownictwo prac pomiarowych na obszarach polskich ma pozostawać całkowicie i wyłącznie w rękach rządu polskiego, a przedstawiciel centralnego instytutu z Berlina może być obecny tylko w charakterze doradcy.

Stworzony zatem będzie polski Instytut kartograficzny, na którego czele stanie wojskowy polski w randze majora.

Obecnie już komisya wojskowa czyni przygotowania do wykształcenia oddziału kartograficznego, który już teraz będzie wymagał współpracy 400 żołnierzy.

Prace miernicze na ziemiach polskich planowane są na lat około 20, a ich budżet ma sięgać do kilku milionów marek rocznie.

Zakończenie przesilenia aprowizacyjnego

(Telef. od korespondenta „Now. Kur. Krak.”)

Wiedeń, 31 lipca.

„N. Fr. Presse“ publikuje wywiad z ministrem żywnościowym Pauliem, który między innymi powiedział, że już w najbliższym czasie aprowizacya żywności wejdzie na tory normalne i polepszy się także jakość chleba. Przesilenie aprowizacyjne jest już zakończone i można się spodziewać, że więcej się nie powtórzy. Zbiory wypadną pomyślnie. Skutkiem tego, że nie braknie także w tym roku i paszy, zaopatrze-

nie w mleko i mięso będzie lepsze. Oczywiście potrzeba i dalej oszczędzać. Węgry objęły dostawę zboża dla wojska i przyrzekły nadwyżkę zbiorów Austrii. Dr Paul wyraził też nadzieję, że rządowi uda się w tym roku zapobiedz skutecznemu paskarstwu i handlowi pokątnemu. — W końcu oświadczył, że między Austryą, Węgrami a Niemcami stanął układ, który normuje pewnego rodzaju wspólną politykę gospodarczą, to znaczy, że cała kampania aprowizacyjna prowadzona będzie wspólnymi siłami.

Wojska niemieckie nie ustąpią z Ukrainy.

(Telegram „Nowego Kurjera Krak.”).

Kijów, 31 lipca.

W Lubinach, w gub. połtawskiej, dowódca 92 dywizji niemieckiej wydał następujące ogłoszenie: Niniejszym zawiadamiam, że wszelkie pogłoski o ustąpieniu w czasie najbliższym wojsk niemieckich z Ukrainy są fałszywe. Wojska niemieckie pozostaną na Ukrainie celem ustalenia porządku i pokoju oraz bezpieczeństwa mienia i życia ludności.

Skoropadski nie rezygnuje na rzecz arc. Wilhelma.

(Telegramy „Now. Kur. Krakowski”)

Zurych, 31. lipca.

Szwajcarski generał sztabowy, Brockmann, oświadcza w „N. Zuer. Ztg.”, że wiadomości niektórych gazet, jakoby w okolicy Kijowa wybuchły wielkie rozruchy chłopskie i jakoby Skoropadski miał zrezygnować na rzecz arcyksięcia Wilhelma są nieprawdziwe.

Interwencya rządu w sprawie polsko-ruskiej?

(Telef. od koresp. „Now. Kurjera Krak.”).

Wiedeń, 31. lipca.

„N. W. Tagblatt”, omawiając w artykule wstępnym dyskusyę w izbie panów, powiada między innymi, że rząd powinien się zająć sprawą polsko-ruską. Uspokojenie umysłów w Galicyi jest konieczne. Należałoby zawrzeć wprzód rodzaj rozejmu, co umożliwiłoby rokowania między oboma stronami. Dla rządu otwiera się tu szerokie pole działania, ale rząd musiałby wystąpić czynnie, współdziałać i pośredniczyć.

To wymaga oczywiście stanowczego wystąpienia, dyplomatycznego talentu i dokładnej znajomości stosunków.

Czesi przeciw min. Hussarkowi.

(Telegram „Now. Kur. Krak.”).

Praga, 31. lipca.

Mowa prezydenta ministrów dr. Hussarka wywołała bardzo ostrą krytykę w dziennikach czesko-narodowych. „Polityka” powiada, że dr. Hussarek chciał naprawić w izbie panów to, co zrobił w izbie posłów. „Venkov” stwierdza, że dr. Hussarek przekona się niebawem, iż nie można traktować inaczej rozmaitych spraw w izbie panów, a inaczej w izbie posłów.

Manifestacya czesko-słowiańska.

(Telegram „Nowego Kurjera Krak.”).

Praga, 31 lipca.

Na cześć posła Stanka, którego wszystkie gminy jego rodzinnego powiatu na Morawach zamianowały obywatelem honorowym, odbyło się w miejscowości Telsz zgromadzenie, w którym między innymi wzięli także udział posłowie Koroszec i hr. Skarbek. Na zgromadzeniu tem wygłosił poseł Klofacz mowę, w której podkreślił, że zgromadzenie to zostało zwołane na cześć posła Stanka, lecz ma samo przez się także wielkie znaczenie jako manifestacya polityczna. Poseł Klofacz wyraził nadzieję, że niebawem powstanie samoistne państwo czesko-słowackie. Dr. Koroszec podziękował imieniem południowych Słowian Czechom za ich miłość i poparcie. Hr. Skarbek wielbił politykę czeską mądrą i życzył Czechom rychłego osiągnięcia ideałów wspólnie z Polakami i południowymi

Słowianami. Przemawiał następnie poseł Stank, który podziękował Polakom i południowym Słowianom za okazaną solidarność. Oświadczył on między innymi, że czyniono Czechom w Wiedniu rozmaite propozycye i że chcieli ich pozyskać w chwili, gdy się tworzył nowy gabinet, ale Czesi nie chcieli się wdać w rokowania, bo muszą innymi drogami bronić swoich praw i ideałów.

Węgry przeciw udziałowi w naprawie szkód wojennych.

Budapeszt (B. K.). Na wczorajszym posiedzeniu sejmu węgierskiego, w dalszym ciągu dyskusyi, pos. Antal (stron. pracy) wywołał między innymi: Węgry nie są w możności przyrzeczenia się do powetowania szkód wojennych w Austrii. Dalej podnosił mowca, że za napływ pieniądza papierowego zawinił przedewszystkiem rząd austriacki.

Po zamknięciu dyskusyi oświadczył minister finansów Popovics, że co dotyczy naprawienia szkód wojennych, to minister stoi zupełnie na stanowisku, jakie zajął w tej sprawie gabinet Tiszy, że ta sprawa nie jest sprawą wspólną, lecz jest odrębnym zadaniem każdego z państw. (Potakiwania na prawicy i lewicy).

Przedłożenie przyjęto następnie w dyskusyi ogólnej i szczegółowej.

Gwałtowne kontrataki Niemców.

Amsterdam (B. K.). Biuro Reutersa donosi, że sytuacya na froncie mało się zmieniła. Na całym froncie, zwłaszcza w odcinku nad Marną podejmowali Niemcy gwałtowne kontrataki.

Według dalszego biuletynu Reutersa Niemcy rzucili do walki w tym odcinku 71 dywizyj, w tem 10 z grupy ks. Ruprechta.

Niemiecki komunikat wieczorny.

Berlin (B. Wolffa). wieczór. Po swojej klęsce wczorajszej nieprzyjaciel zachowywał się dziś spokojnie.

Celem Anglii wypędzenie Niemców z Rosyi.

Londyn (B. K.). W odpowiedzi swej, udzielonej rządowi syberyjskiemu, rząd angielski, jak donosi „Daily Mail” z Władywostoku, oświadczył, że jego celem jest tylko polityczne i gospodarcze odbudowanie Rosyi, jakoteż wypędzenie wojsk nieprzyjacielskich, lecz nie zamierza on się mieszać do spraw wewnętrznych.

Proklamacya gen. Horwatha.

Władywostok (B. K.). Gen. Horwath ogłosił wczoraj proklamacyę, która rozkazuje wszystkim działom administracyi, sądownictwa i skarbowości na Wybrzeżu, podjąć czynności, oraz, aby się w razie potrzeby zwracały do niego. Przy wyborach do rady gminnej, jakie się tu odbędą, wystąpią do walki wyborczej trzy stronnictwa, a mianowicie bolszewicy, którzy są za przywróceniem sojietu, umiarkowani socjaliści, którzy popierają rząd tymczasowy oraz kadeci, którzy należą do stronnictw popierających Horwata.

Asquith — lord-kanclerzem.

(Telegram „Now. Kur. Krak.”).

Berlin, 31. lipca.

„Voss. Ztg.” donosi, że Asquith, ażeby przygotować dla liberałów nowe wybory, wstąpi do rządu, ale nie jako minister, lecz jako lord-kanclerz.

Subskrypcya jasnowidzącej z Strupkowa na pożyczkę wojenną.

Lwów, 31. lipca.

Jasnowidząca w Strupkowie, jak donosi jedna z gazet lwowskich, złożyła cały zebrany fundusz na 8-ma pożyczkę wojenną.

Zamach bombą na marsz. pol. Eichhorna i jego adjutanta.

(Telegram Biura Wolffa).

Berlin, 31 lipca.

Z Kijowa donoszą pod datą 30 lipca:

Na generała marszałka polnego Eichhorna i jego osobistego adjutanta kapitana Tressiera dziś o godz. 2 popołudniu na drodze z kasyna do mieszkania generała, w pobliżu tegoż mieszkania, dokonał zamachu bombą jakiś człowiek, który podjechał dorożką. Generał i jego adjutant są ciężko ranni. Sprawca zamachu i dorożkarz zostali uwięzieni. Dotychczasowe

śledztwo wskazuje na to, że zamach urządziła partya socjalno-rewolucyjna w Moskwie, poza którą, jak doświadczenie uczy, stoi koalicja.

(Telegram Biura Wolffa).

Berlin, 31 lipca.

Cesarz wysłał do generała Eichhorna telegram, wyrażający oburzenie z powodu zamachu i życzenie, żeby generał rychło powrócił do zdrowia.

Obrzymi kredyt wojenny Ameryki.

Amsterdam (B. K.). Bonar Law we czwartek wnieśli w Izbie gmin przedłożenie o kredycie wojennym w wysokości 700 milionów funtów szterlingów. Jest to najwyższy kredyt, jakiego żądano dotychczas podczas wojny. Umożliwi on rządowi prowadzenie wojny do końca października. Prezydent min. oświadczenia o ogólnej sytuacji wojennej da dopiero przed trzecim czytaniem bilu konsolidacyjnego.

800 wypadków śmierci na hiszpańską chorobę.

(Telegram „Now. Kur. Krak.“).

Zurych, 31 lipca.

Hiszpańska choroba w Szwajcaryi azerzy się w sposób zastraszający. Dotychczas stwierdzono w Szwajcaryi 800 wypadków śmierci, z czego 128 w Bernie.

Katastrofa kolejowa w Niemczech.

Berlin. (B. K.) Dzienniki wieczorne donoszą, że na linii kolejowej Landsberg-Scheidemuehle, koło stacji Gurkow, wykoleił się pociąg „D“, który jechał z Berlina do Scheidemuehle. Dotychczas naliczono 30 osób zabitych i 20 rannych. Urzędowych sprawozdań o wypadku jeszcze niema.

Odnaczenie wiceprezydenta namiestnictwa.

Wiedeń. (B. K.) „W. Ztg.“ donosi: Cesarz nadał krzyż komandorski orderu Franc. Józefa z gwiazdami wiceprezydentowi namiestnictwa galicyjskiego, drowi Stanisławowi Ustyanowskiemu, z okazji przeniesienia go na własną prośbę w stan spoczynku.

Z różnych stron.

ODZNACZENIA. Cesarz nadał burmistrzowi m. Stanisławowa, drowi Arturowi Nimhinowi, krzyż oficerski orderu Franc. Józefa z dekor. woj. staroście m. Stanisławowa, drowi Zawistowskiemu, krzyż kawal. orderu Franc. Józefa z dekoracją woj., złoty krzyż zasługi z koroną na wstędze medalu waleczności brandmistrzowi krakowskiej straży pożarnej. Władysławowi Urodzie, za dzielne zachowanie się podczas katastrofy wskutek eksplozyi.

CO AUSTRYA EKSPORTUJE NA UKRAINĘ? W tych dniach mają przybyć do Kijowa z Austrii trzy wagony kart do gry, których brak, jak pisma kijowskie donoszą, dawał się na Ukrainie „bardzo dotkliwie“ odczuwać.

PODWYKSZENIE RACYI MĄKI W NIEMCZECH. Dzienniki berlińskie dowiadują się, że od dnia 19 sierpnia będzie podwyższoną dzienna ilość mąki na głowę na 200 gramów. Wysokość przydziału chleba będzie zależała od rozporządzalnych ilości domieszek do mąki chlebowej.

OGRANICZENIA TELEGRAFICZNE NA WĘGRZECH. Z powodu przeciążenia personelu

pocztowego ukaże się niebawem rozporządzenie ministra handlu, zarządzające, że poczta nie będzie przyjmowała na przyszłość depeesz kondolencyjnych i gratulacyjnych.

(x) **DRUGI SYN ROOSEVELTA RANIONY.** Jak podaje „New York Herald“, najstarszy syn Roosevelta, major Teodor Roosevelt, raniony został podczas walk na zachodzie. Jak wiadomo, niedawno zginął jeden syn Roosevelta, służący jako lotnik.

Zygzaki.

Modna choroba.

Kto ma dużo wolnego czasu, kto spędza obecnie żywot bez troski o jutro, ten śmiało i spokojnie może wyczekiwać na hiszpańską chorobę. Wszak to jest dziś najlepszym i najwłaściwszym zajęciem dla neurastenicznego hipochondryka. Jeżeli kogo w nocy coś ukłuje, jeżeli komuś przypadkiem zimno albo gorąco, szybko zażywa proszek aspiryny przeciw modnej chorobie. Ot, tak na wszelki wypadek. Na drugi dzień ktoś podrapał się aż dwa razy. Oho, nie ulega już kwestyi — epidemia. — Siedząc w kawiarni, czy też na plantach, słyszy się na wszystkie strony zapytanie: „Czy miała pani już hiszpańską chorobę?“ I zawsze słyszy się przeważnie odpowiedź: „Ach, naturalnie“. Temat ten jest dziś tak popularny, jak dawniej zapytanie: „Gdzie pani spędzi wakacje?“, albo „Jaka pani opalona?“ Tu znów ktoś uporeczywie twierdzi, że ma 40 stopni gorączki. Tymczasem siedzi spokojnie w kawiarni na plantach u Sauerera, konsumując z apetytem kawę mrożoną, poprzedzoną kwaśnym mlekiem i dwoma kromkami chleba z masłem. Przytem bada uporeczywie co kilka minut swój puls.

Jesteśmy jednak zdania, że epidemia ta wkrótce wygaśnie, ponieważ choroba ta niema żadnych charakterystycznych własności, nie jest ona specjalnością ani „paskarzy“, ani też nędzarzy. Konkurencja więc jest zbyt wielka. Musi niebawem ustąpić miejsca innej epidemii dla pewnej klasy, gdyż ta choroba jest „ogólna“, więc też mało interesująca.

Nie daje ona sposobności wyjazdu do kąpiel i spędzenia dłuższego czasu w jakim „nikantnym“ pensjonacie. Jest to choroba dla „każdego“ i rozpoczyna się przedewszystkiem fatalnem poszczeniem. Brak apetytu pierwszy objaw, następnie dreszcze, przychodzi wezwany lekarz i poważnie głosi: „Dziś niema gorączki, ale jutro pewno będzie, albo nie“.

Pacjent spędza noc bezsennie, myśląc o gorączce, a jedynym urozmaiczeniem jest tylko to niewinne na przemian uczucie gorąca i zimna. Pacjent owija się mocno kołdrą. Przed oczami majaczy mu się wczorajsza przegrana partya preferansa, możność wygrania, gdyby był wyszedł autem, dalej dawno umarła ciotka, która nie nie pozostawiła w spadku i t. d. Sen uleciał.

Godzina czwarta. Nad ranem kaszel, ból głowy i oczu. Pomału pacjent zasypia po zażyciu proszka aspiryny. W południe przychodzi lekarz, bada, puka, nareszcie z ust jego wychodzi

apodyktyczne słowo: „Jesteś zdrow“. „Choroba przeszła“. Apetyt wraca, ale niestety! — niema co jeść... (pd)

Ostrożnie z ogłoszeniami małżeńskimi.

NARZECZONY Z GAZETY. — TRAGICZNA WYCIECZKA. — UJĘCIE NIEBEZPIECZNEGO PTASZKA.

BERLIN, w lipcu.

(r) Pewna kwiecniarka w Berlinie poznała na skutek anonisu przyzwolcie prezentującego się mężczyznę, który się jej przedstawił jako Herzman Rosener, urzędnik zakładu odzieżowego. Po kilku wspólnych wycieczkach zaproponował jej wreszcie wyjazd do jego matki, mieszkającej w Fischbecku nad Łabą. Przedtem wydobyl ze swej narzeczonej zwierzenia, że posiada 1250 marek oszczędności i naklonił ją do zabrania pieniędzy ze sobą.

Na miejsce przeznaczenia przybyli w nocy o 1-szej. Droga do wsi, gdzie rzekomo miała mieszkać matka Rosenera prowadziła przez las. Nagle rzucił Rosener na ziemię z całą ufnością tulącą się do jego boku kwiecniarkę i począł ją jakimś tępem narzędziem zadawać jej silne cięsy w głowę. Następnie zaciągnął niedającą znaku życia ofiarę w tamę pobliskiej rzeki, obrabowawszy ją poprzednio z biżuterji i gotówki.

Pewny, że cały plan udał mu się doskonale, udał się z powrotem na stację. Wołania jednak o pomoc mordowanej kwiecniarki usłyszeli rybacy, a znalazłszy dogorywającą, we krwi tonące zwłoki, zorganizowali pościg, na skutek którego już na następnej stacji został zbrodniarz przez policję aresztowany.

Przy przesłuchaniu wyszło na jaw, że Rosener jest notorycznym zbrodniarzem kobiet, karany ostatnio za usłowane morderstwo w celach rabunkowych na 15 lat ciężkiego więzienia. Ostrożnie zatem z anonasami małżeńskimi, bo gotów podobny „Sinobrody“ znaleźć się i na krakowskim bruku.

Esperanto w praktyce.

W Budapeszcie wprowadziło miejskie Biuro Obcych esperanto, jako język pomocniczy. W Tow. Esp. wygłosił nadpor. Balkanyi Pał odezwt o praktycznym zastosowaniu esperanta na froncie i w obozach jeńców. Węgierskie Towarzystwo Esperanckie, na którego czele stoi znany parlamentarzysta pralat Giesswein, rozesało do 80 obozów jeńców i 50 stacji powrotnych książki esperanckie. Oficerzy bułgarscy i tureccy otrzymują, jadąc do Budapesztu od tureckiego „Czerw. Półksiężyc“ i bułg. „Czerw. Krzyż“ przewodniki po Budapeszcie w języku esperanto.

W Rosji ukazują się dwa nowe czasopisma, używające wyłącznie esperanta dla swoich celów: „L'Informilo“ (gosp.-społ.) i „La Torco“ (holsz.).

Znane firmy szwajcarskie Suchardt et Co., Boeglin Leclair Filis, Unger et Co. i i. wprowadziły esperanto. W Brazylii znów parę stanów wprowadziło esperanto do szkół.

Zdawałoby się, że esperanto, wobec zapobiegliwej agitacji swych zwolenników, powinno już było zatoczyć bardzo szerokie kregi. Tymczasem, po kilkunastu latach istnienia, esperanta używa zaledwie pół miliona ludzi, gdy językiem francuskim włada 70 milionów, niemieckim 90, a angielskim porozumiewa się 150 milionów. Wskazuje to wyraźnie, że żaden sztuczny twór, mimo wszystkich swych zalet, nie zastąpi języka żywego.

NADESLANE.

Dr. JAN FRĄCZKIEWICZ

PRYMARYUSZ SZPITALA OO. BONIFRATÓW
ORDYNUJE JAK DAWNIEJ OD 11-12 I OD 3-5.
KRAKÓW, Straszewskiego 26, TEL. 1034

Przyszłość niemowląt.

Tysiąc koron na pieluszki. — Brak środków opatrunkowych. — Rząd niemiecki wypożycza bieliznę dla dzieci. — Pamiętajmy o naszych niemowlętach!

KRAKÓW, 31 lipca.

Odkąd ludzkość, trapiąca od kilku lat wszelkimi okropnościami wojny, poczęła ponosić niebywałe straty w ludziach, słyszy się ze wszystkich stron, od uczonych, literatów i polityków nawoływania: „kobiety, rodzice dzieci!“ Luki bowiem, które sprawia wojna, stawiają nam przed oczyma pytanie, w jaki sposób zdola się te straty uzupełnić?

Problem ten jest tak poważny i wielki, że niemal cała prasa europejska ogłasza na ten temat długie rozprawy, roztrząsając wszystkie możliwe sposoby zwalczania ubytku narodzin. Ale nikt nie zajmuje się praktycznym pytaniem, jaki los czeka tych małych obywateli, co ujrzeć mają światło dzienne w dzisiejszych czasach, wobec wyczerpania wszelkich środków potrzebnych do ich wychowania.

W gorliwych staraniach powiększenia cyfry urodzin, zapomina się o wiele ważniejszej dziedzinie kwestyi utrzymania przy życiu niemowlęcia.

W pięknych, t. zw. pokojowych czasach, gdy nie było tak dotkliwych braków na każdym polu, miał mały obywatel, przychodzący na świat, cały aparat kaftanicków, koszulek, powijaczy, pieluszek, szcetek i t. d. do dyspozycji. Również matka mogła się zaopatrzyć we wszystkie do połogu niezbędne artykuły, a gdy była biedną, znalazły się zawsze dobroczynne instytucje, które jej tego dostarczyły. Jak się dzisiaj ta rzecz przedstawia? Instytucje, wobec braku materiałów, muszą się niestety ograniczyć do dobrych chęci jedynie w tym kierunku.

Obecnie, gdy niemowlę ma trzy koszulki, trzy kaftaniki i z tuzin pieluszek, nazywa się to bogatą wyprawą. Często sposobem nawet kobiety nie mogą w żaden sposób zakupić potrzebnych materiałów i pożyczają, względnie otrzymują od przyjaciółek lub krewnych zbędne już wyprawki dziecięce. W innych wypad-

kach zmuszone są matki na ten cel poświęcić obrusy, koszule swoje i poszewki, a z własnych poduszek ubierać pierza i drzeć wsypy, by niezbędną dla niemowlęcia sporządzić bieliznę. Weźmy bo dzisiejsze ceny pod uwagę. Na dwa tuziny pieluszek potrzeba 20 m. materii. Licząc najtaniej i to w handlu paskarskim po 50 K za metr, wypadnie za same pieluszki 1000 K! A gdzie reszta? Flanelki są wprost nie do nabycia, a zamiast szcetek dostaje się jedynie kiepski ersatz! A gdzie środki opatrunkowe dla matki? Przecież, żeby zdobyć 250 gramów waty, najskromniej już liczonej, a niezbędnej dla położnicy ilości, trzeba zejść kilkanaście aptek i drogueryi i użyć najrozmaitszych protekcyi i znajomości.

W Niemczech kwestyę utrzymania niemowlęcia przy życiu, jest już praktycznie rozważaną i poczyniono starania, by nowonarodzonym dzieciom dostarczyć niezbędną bieliznę. Poprzednią misyę zakładów dobroczynnych przejęły na siebie władze rządowe i rozdzielają między młode matki bieliznę dla dziecka w formie pożyczki na przeciąg sześciu miesięcy. Po tym przeciągu czasu bielizna ma być zwróconą, by mogła służyć następnemu niemowlęciu.

Jakże nam daleko do podobnej akcyi, choć troska o przyszłość narodu może stoć razy cięższą zawiśła nad nami! Czyż stworzenie odrobiny higieny niemowlęcia, tej pierwszej potrzeby utrzymania go przy życiu, przekracza granicę naszej możliwości? Jeżeli instytucje dobroczynne zmuszone są ograniczyć się w swych czynnościach z powodu braków środków odpowiednich i niemożności ich zdobycia, mogłyby swe starania skupić w tym kierunku, by na wzór Niemiec przejęły na siebie pieczę nad niemowlętami rząd lub gmina. Setki i tysiące istnień ludzkich, zgasłych w zaraniu skutkiem braku jakiegokolwiek nad nimi pieczy, uratować można dla dobra kraju i Narodu. Zatem pamiętajmy o naszych niemowlętach. (r).

daje się za gorliwego Niemca. Dyrekcyja kolei północnej we Wiedniu na razie odrzuciła ową petycyę o założenie i wspieranie szkoły ludowej niemieckiej. Niemcy nie dają za wygraną i chcą wysłać deputacyę do ministerstwa.

Aresztowanie znanej działaczki w Stanisławowie.

KRAKÓW 31. lipca.

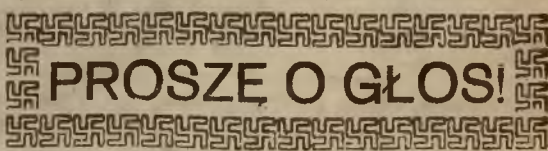
(x) Wobec doniesienia o uwięzieniu w Stanisławowie p. Józefy Fuchsównej, urzędniczki kasy oszczędności, aczkolwiek powody, którymi kierowały się władze wojskowe przystępując do jej uwięzienia, nie są znane, stwierdzić należy, że p. Fuchsówna zasłużyła się bardzo swoją humanitarną działalnością w dziedzinie opieki nad polskimi żołnierzami.

Szczególniejsze pola do działania nastęrczyli los ułanów Mościckiego, obrońców Stanisławowa, pozostających w niewoli austriackiej. Stanisławów i jego zasłużony burmistrz z czasów inwazyi, p. Stygar, wdzięczni swym obrońcom, czynili kroki o ich uwolnienie, te jednak spełzły wówczas na niczem. Prawdopodobnie skutkiem nieporozumienia, albowiem naczelna komenda armii mylnie była informowaną, jakoby w obozach jeńców w Austro-Węgrzech nie było wcale ułanów z tego pułku. Obecnie los ułanów krechowieckich można uważać za rozstrzygnięty, a to — jak donieśliśmy wczoraj w telegramach — dzięki skutecznej interwencyi Koła polskiego na rzecz jeńców Królewskich.

Niezależnie od owej akcyi humanitarnej miasto Stanisławów, świadek krechowieckiej szarży, wchodzącej już w legendę, chciało już teraz dać wyraz czci i hołdu dla polskiego oręża i honoru żołnierza polskiego, chciało stać się rzeźnikiem tego, co wypowiedzieć chce cały naród. Projektowano utworzenie specjalnego komitetu dla tej sprawy, zamierzone było wydanie medalu na cześć Krechowic, wybitego medalu pamiątkowego dla ułanów pułku Mościckiego, a po zgonie pułkownika projektowano uczczenie jego pamięci Darem honorowym dla jego rodziny. We wszystkich tych pięknych zamiarach brała żywy udział p. Fuchsówna, niosąc chętnie czas i pracę dla dobrej sprawy.

Niedawne zarządzenia władz wojskowych przeszkodziły uczczeniu tych, których czyny znalazły uznanie w słowach cesarza. Teraz nadchodzi wiadomość o uwięzieniu zasłużonej działaczki.

Niewątpliwie Stanisławów pospieszy zaraz dostarczyć w tej sprawie prezesowi Koła materiałów dla poczynienia odpowiednich kroków.

(Z listów do Redakcyi).

O STOSUNKI NA KOLEJACH. Otrzymujemy list następujący: Pociągi kolejowe zajęte są prawie wyłącznie przez wojsko. Na wszystkich prawie wagonach ponalepiano napisy: „dla oficerów“ i „dla żołnierzy“. Cywilnym podróżnym pozostawiono jeden lub dwa wozy, gdzie niezależnie od tego czy mają bilety I. II lub III klasy, stać muszą w korytarzach i tak ściśnięci, że nawet ręką poruszyć nie mogą. W ostatnich czasach przeznaczono w pospiesznych pociągach wagony wyłącznie dla... służących oficerskich. Zajrzałem raz do takiego wagonu i zobaczyłem w pierwszym przedziale dwóch tylko żołnierzy, a pomimo to miejsca wolnego zupełnie nie było, gdyż cały przedział i korytarz zapelnione były pakunkami, pudełkami i workami. Na zapytanie jeden z żołnierzy odpowiedział mi, że jego pociąg zupełnie niema w pociągu. Został we Lwowie, a jego tylko z pięciogodniowym trzosem i pakunkami wysłał do Wiednia. W pakunkach zaś są różne wiktuały, które nie podlegają rewizyi, gdyż konduktor do wojskowych wagonów nie wchodzi. Rozumiem że w czasie wojny przedewszystkiem musi być zabezpieczona możność podróżowania dla wojska, ale wszystko musi mieć granice, tak co do miejsc rezerwowych dla wojska, jak i swobody wywożenia artykułów aprowizacyjnych. Czytelnik „Now. Kurjera Krak.“

Zastrzelenie dwóch policyantów.

Wykrycie drukarski P. P. S. w Łodzi. — Liczne aresztowania.

ŁÓDŹ, 28. lipca.

W noc, z czwartku na piątek około godz. 12-tej policyant Kaczmarek, przechodząc ulicą Pańską, usłyszał dochodzący z piwnicy domu Nr. 77 stuk maszyny. Wezwawszy do pomocy stróża, policyant udał się do piwnicy.

Tu stwierdzono, że na maszynie drukowane są odezwy P. P. S.

Gdy otwarto drzwi sąsiednie, wypadło nagle dwóch mężczyzn, którzy zaczęli strzelać do Kaczmarka. Raniony w pierś policyant padł na ziemię.

Sprawy rzucili się do ucieczki w ulicę Zakątną. Tu na rogu ulicy Zielonej napotkali oni policyanta, który prawdopodobnie chciał się ich spytać o legitymacyę. Uciekający skierowali strzały do niego. Policyant, nazwiskiem Bachemknecht, trafiony powyżej oka, padł martwy.

Kaczmarka przewieziono do szpitala, gdzie wkrótce życie zakończył.

W związku z tym wypadkiem dokonano w Łodzi licznych aresztowań wśród robotników miejscowych.

Niemiecka szkoła dla polskich robotników

GERMANIZACYA ROBOTNIKÓW POLSKICH W OŚWIĘCIMIU. — ROZGORNYCZENIE WŚRÓD MIESZKAŃCÓW. — ODRZUCONA PETYCJA.

OŚWIĘCIM, w lipcu.

Na stacyi kilku Niemców kolejarzy i urzędników cynkowni i gazowni wysyłało dzieci swoje koleją do Dziedzic, gdzie uczone w szkole Towarz. „Deutscher Schulverein“. — Nauczyciel tej szkoły przez kolejarzy Niemców rozpoczął agitacyę za założeniem przez „Deutscher Schulverein“ w Oświęcimiu na dworcu szkoły ludowej niemieckiej. Kilku Niemców namawiało robotników-Polaków, aby podpisywali petycyę do Dyrekcyi kolei pól. o założenie takiej szkoły dla kolejarzy, obiecując robotnikom-Polakom ulgi przy zdawaniu egzaminów fachowych w języku niemieckim.

Rzeczywiście zdarzyły się wypadki, iż w osta-

tnich czasach uznano beznagaunnie od kilku lat służących prowizorycznie kolejarzy przy egzaminie fachowym za niezdolnionych, jedynie tylko dlatego, że nie władali należycie językiem niemieckim. Pod wpływem agitacyi i wyników takich egzaminów około 50 rodowitych Polaków podpisało ową petycyę za założeniem szkoły ludowej w Oświęcimiu na dworcu (recte w Brzezince) kosztem dyr. kolei pól.

Dnia 24 b. m. na zgromadzeniu kolejarskiem wystąpił przeciw uroszczeniom niemieckim dr W. Bałanda, a szereg robotników-Polaków poparł wywody referenta. Niemcy mimo to oświadczyli, że swój zamiar wykonają. Wśród obopólnego rozgoroczenia podurzędnik kolejowy T. Herlinger po niemiecku wykazał Niemcom, że wśród ogólnego napięcia stosunkami wojennymi nie powinni swych roszczeń podnosić, bo to przyczynia się do zaostrzenia walki narodowościowej. Niemcy wynajęli już mieszkanie na szkołę ludową niemiecką w Brzezince w domu jakiegoś Izraelity, który aczkolwiek pochodzi z Królestwa Polsk., to jednak po-

OGŁOSZENIA.

„ALBA“

Spółka z ogr. por.

KRAKOW
 UL. SZCZEPAŃSKA 7.

**WSZELKIE ARTYKUŁY
 TOALETOWE
 PERFUMY, KREMY I PUDRY**

Wysyłki na prowincję po cenach hurtownych wysyłamy za zaliczką odwrotną pocztą.

Poszukiwany karbowy do folwarku. Zgłoszenia pod „Zdolny i pilny“ do Adm. Gońca Krakowskiego. 151

Potrzebna paniąka do magazynu krawieckiego. — Zgłoszenia do Adm. Nowego Kurjera Krak. pod „Magazyn krawiecki“. 237.

Poszukuje się chłopca do praktyki introligatorskiej. Zgłoszenia pod „Uczeń“ do Adm. Nowego Kurjera Krakowskiego. 227.

Jedną z większych instytucyj bankowych w Krakowie poszukuje jednego buchaltera-bilansistę i jedną pannę do korespondencji, piszącej biegle na maszynie i stenografującej po polsku i niemiecku. Oferty z przebiegiem życia nadsyłać pod „Bank“ do Adm. Nowego Kurjera Krakowskiego. 235.

Rutynowany koncypient adwokacki poszukiwany do miasteczka prowincjonalnego we wschodniej Galicji. Warunki wedle umowy. Zgłoszenia pod „Koncypient“ do Adm. Nowego Kurjera Krakowskiego. 234.

Agenci poszukiwani we wszystkich miastach Galicji. Zajęcia bardzo przyjemne. Specjalne wiadomości fichowe nie wymagane. Osoby mające wyrobione stosunki w sferach kupieckich mają pierwszeństwo. Zgłoszenia pod „Intrajny zarobek“ do Administr. Nowego Kurjera Krakowskiego. 236.

Poszukuje kobiety uczciwej, pracowitej, któraby się zajęła domem i opieką dwójga starszych dzieci. — Wdowy umiejące szyć domowe mają pierwszeństwo. Zgłoszenia pod „Osamotniony“ do Administr. Nowego Kurjera Krakowskiego. 147.

Pomocnik handl. z działu galanteryjno-bławatnego, były legionista, z kursem handlowym, lat 24, wolny od wojska, poszukuje posady kupieckiej lub też dworskiej. Łaskawe zgłoszenia pod „M. R.“ z listami Kaweckiego w Drohobyczu, ul. Stryjska Nr. 138.

Zdolny maszynista, który pracował w młynach, tartakach i cegielniach — poszukuje natychmiastowej posady. Zgłoszenia pod „Maszynista“ do Administracji Nowego Kurjera Krakowskiego. 231.

Paniąka zdolna, uczciwa, delikatna w objęciu — poszukiwana do zakładu fotograficznego w Tarnowie. Reflektantki podadzą swoje adresy pod „Zakład fotograficzny“ do Adm. Nowego Kurjera Krak. 228.

Panna inteligentna — mająca długoletnią praktykę w handlu z pięknym piósem — szuka posady w większym interesie jako kserografka lub kserografka. Na żądanie włoży kopię. Zgłoszenia dla „W.“ do biura dzienników i ogłoszeń Maryana Bupczyca, Kraków, ul. Jagiellońska 7. 131.

Sprzedam drabinę pokojową, wannę. — Wypożyczę maszynę do elektryzowania. Ulica Pńska 6, parter na lewo.

Matka Jana Rzepczyńskiego Leg. I Br. I. pp. II Baon, ostatnio przebywającego na włoskim froncie, prosi kolegów i znajomych o podanie obecnego adresu swego syna, ewentualnie o doniesienie co się z nim stało — pod adresem: Franciszka Rzepczyńskiego, Trojanowice, poczta Zielonki.

Okęci z zakresu niższego gimnazjum udzielam. — Specjalność: łacina i matematyka. Zgłoszenia pod „Gimnazjalistka“ do Adm. Nowego Kurjera Krak. 144.

Zosiełka 21! Czy można przecie o dalsze wiadomości? Rozłąka zbyt długo trwała. 233.

POŚREDNICTWO PRACY przy biurze informacyjnym b. kpt. Leg. Pol. E. Szerzawa, Gołębia 20. — prosi gorąco P. T. Pracodawców o łaskawe zgłaszanie wolnych posad u siebie, celem ułatwienia b. Legionistom wyszukania pracy.

Do sprzedania 10 paraw nowych, czysto płóciennych przesieradeł. Wiadomość: ul. Batorego 18., I p., drzwi wprost schodów. Oglądać można tylko od wpół do 4 do 5-jej popoł. 150.

50 keron nagrody za wyszukanie słonecznego pokoju z kuchnią blisko kolei z komfortem lub bez możliwie na piętrze. Łaskawe zgłoszenia pod „Wanda 50“ do Adm. Gońca Krakowskiego. 149.

Do sprzedania: jałówka, koza mleczna i młoda — zamienię lub kupię na świnie do chowu. Wiadomość Zalesie 83, poczta Kobierzyn. Terakowscy.

Oświadczam, że za żonę moją Józefę żadnych zobowiązań nie przyjmuję. Józef Mikołajczyk.

Do wynajęcia pokój dwuosobowy, frontowy, umebłowany z utrzymaniem, obsługą, elektryką. Karmelicka L. 14., II p. na lewo. 197.

„LUX“

 Kraków, 77
 plac Dominikański L. 2
 (róg Stolarskiej) Tel. 2335.

 Skład przyborów
 do światła elektr.
 i dzwonek
 elektrycznych.

DAM 50 K
 za wyszukanie i pokoju z kuchnią, komfort wymagany. Wiadomość pod „Spokojny lokator“ przyjmie: Agencja dzienników Hopca-sa i Salomonowej, przy ul. Szczepańskiej 9. 145.

**PIERWSZORZĘDNY
 Zakład krawiecki
 A. BROSS**
 Kraków, Floryańska 44.
 tuż obok Bramy Floryańskiej. 26

Księgarnia Polska
 w Krakowie, Sławkowska 3, dostarcza wszelkich książek, map, nut na rozmaite instrumenta, libretta, wyciągi fortep. z oper i operetek, czasopism i żurnali z niezłą szybkością. 74

BIURO SPEDYCYJNE

Romualda FELDMANA i Zygmunta AUERBACHA
KRAKÓW, UL. MIKOŁAJSKA L. 3. — Tel. 3588.
 Załatwia formalności cłowe z Niemiec oraz do Polski, odstawia i przewozi wszelkie towary jakoteż i meble. 205

KARTY pocztowe polskich malarzy

10 sztuk po Kor. 2—, 2-40, 3—

100 sztuk po K 15—, 20—, 25—

OBCE WYDAWNICTWA I GALERYE

10 sztuk od Kor. 1-60 do K 4—

100 sztuk od K 12— do K 30—

Wielki wybór pamiątek, albumów do kart, papierów list. poleca

Magazyn papieru A. ZEMBRZYCKI
 Kraków, Floryańska 9.

KURSA PRAWNICZE

„IUS“ KRAKÓW, Garbarska 6. „IUS“

ułatwiają dokładne przygotowanie do wszystkich egzaminów i rygorozów prawnych w krótkim czasie, przez użycie odpowiednich podręczników.

System pisemny, korespondencyjny. Dla większych i prowincyj wypróbowany system szybkiego i pewnego przygotowania w drodze korespondencji bez opuszczania miejsca pobytu.

System pisemny zastępuje w zupełności przygotowanie indywidualne. — Kursa prawnicze „IUS“ umożliwiają należyte wyzyskanie urlopow, udzielają wszelkich informacji. Wypożyczają komplety podręczników, skryptów i skrótów. Lekcje indywidualne i zbiorowe. 249

NOWOŚĆ! Ważne dla kupców! NOWOŚĆ!

NADZWYCZAJNA oszczędność w gospodarstwie

 Patentowaną nader praktyczną i bardzo taną
szcztkę do szorowania

 przewyższającą obecnie szcztki ryżowe, dalej
szcztki ze zwykłej ryżowej słomy
 oraz tylko na zamówienie 235

**szcztki z korzenia ryżowego
 miotły ryżowe**

i wszelkie wyroby szcztkarskie

poleca dom komisowy

JUL. SZYMONOWICZ
 Lwów, ul. Kościuszki 3.

SPRZEDAŻ tylko hurtowna
 dla kupców i konsumów.

Kursa maturalne

 Wpisy na kursa: roczny, dwuletni i wieczorny
 przyjmuje Kierownik — ul. Jabonowskich L. 20, I p.,
 na lewo, w godz. od 6—7^{1/2}, wieczorem. 225

Inż. Rudolf POPPER

 przedsiębiorstwo dla oświetlenia elektrycznego i wysokiego przeniesienia siły
 Kraków, św. Marka 27. Międz. tel. 484.

 wykonuje wszelkiego rodzaju instalacje elektryczne w szczególności dla fabryk tartaków, gorzelni, kopalń, gospodarstw rolnych, will, pałaców i t. d. —
Własne warsztaty elektrotechniczne. Hurtowna i ogólna sprzedaż wszelkiego rodzaju maszyn i urządzeń elektrotechnicznych, Dynamo-maszyn, motorów elek. dla prądu stałego i trójfazowego.

 Z dniem 28. lipca b. r. otworzyłem
„KAWIARNIĘ ZAKOPAŃSKĄ“
 w KRAKOWIE, — przy ul. Poselskiej L. 18.

 Polecam się Szanownej P. T. Publiczności
Kazimierz Pioszaj

142 właściciel.

 Najbardziej źródło wstądek
 do maszyn do pisania
Ludwik AKSMANN, Kraków
 Szewska 10. Tel. 32—80. 81

Wystawa Obrazów „CZWÓRKA“

Kraków, ul. Sienne L. 2. I p.

Obrazy pierwszych mistrzów polskich jak:

 AXENTOWICZA, FAŁATA,
 FILIPKIEWICZA, GROTTA,
 KOSSAKA, MALCZEWSKIEGO,
 WEISSA, WYCZÓLKOWSKIEGO,
 BRANDTA, MATEJKI, SIEMIRADZKIEGO, TONDOSA i w. i.

Wystawa otwarta od 9—11 3—6 pop.